

וחומר **משרצים טמאין**, יהיה אפשר לפרוך: **מה לשרצין טמאין, שמטמאין את הנוגע בהן במשהו**, תאמר בחלב שאינו מטמא.

וכן אם תלמד לאזהרת חלב בקל וחומר **משרצים טהורים**, יש לפרוך: **מה לשרצים טהורים, שאיסורן באכילה הוא במשהו**, [בכעדשה], תאמר בחלב, שאיסורו הוא בכזית.

וגם אי אפשר ללמוד אזהרת חלב בקל וחומר **מעולה וכלאי הכרב**, כי נפרוך: **מה לערלה וכלאי הכרב**, שהן חמורין, **שכן אסורין בהנאה!**

וכן **משביעית** אין ללמוד בקל וחומר

**שלא ענש הכתוב על אכילתה כרת**, בכל זאת הזהיר עליה בלאו. **חלב**, שמצינו **שענש הכתוב כרת על אכילתו**, **אינו דין שהזהיר עליו!?** וייחשב לימוד זה בקל וחומר כאילו נאמרה בחלב אזהרת לאו בפירוט. ואם כן יקשה, "לאו" שכתב הכתוב בחלב, למה לי? (14)

**אתא רבינא לקמיה דרבא. אמר ליה רבא לרבינא: לאו קושיא היא, כי מנבילה לא אתיא אזהרת חלב בקל וחומר**, משום **דאיכא למיפרך: מה לנבילה, שכן מטמאה הנבילה את הנוגע בה**, תאמר בחלב, שאינו מטמא את הנוגע בו.

וכן אם תרצה ללמוד לאזהרת חלב בקל

תאכל כל תועבה" הכולל כל שתיעבתי לך, וכן נראה מהראב"ד בתמים דעים ובקהילות יעקב [מו, טו] העיר שלפי ביאור זה היה ראוי להקשות שנלמד מ"לא תאכל". ולא מ"שביעית" שהרי הוא לאו כללי על כל שתיעבתי. ולכן ביאר [כמש"כ גם בעולת שלמה] ע"פ דרשת התו"כ מהכתוב "הן לא נזרע ולא נאסוף" אמרת לנו לא תזרע ומה שאנו אוספין אין מכניסו לקיום ומקרא זה כולל איסור על אכילה אחר הביעור.

והגרי"י מפוניבז' הוכיח שגם הנזרע בשביעית אסור באכילה מדאורייתא, ממה שאמרו בירושלמי [שקלים פ"ד ה"א] שאין מביאין עומר מהנזרע בשביעית כי נחשב כקומץ על דבר שאינו נאכל. אך הגר"ח דחה שדברי הירושלמי הם לדעת רבי עקיבא שספיחין אסורים מדאורייתא, וכן ביאר הראב"ד [תו"כ בהר פ"א א] את דברי הירושלמי [ויתכן שלאיסור זה כוונה הגמרא בסוגיין, וראה תוס' ב"מ נח, א ויבמות קנב, א].

שהנידון על אזהרה לחיוב קרבן, וכיון שהמקור לכך מ"אשר לא תעשינה", צריך שתהא אזהרה דוקא על האופן שמביא קרבן, ואין אזהרה כללית מועילה בו. וטעמו מבואר להלן הערה 8. [ודחה גם ביאור זה, שהרי על אכילת נותר ופיגול בשוגג חייב קרבן אף שאזהרתן מ"לא יאכל כי קדש הוא" והיא אזהרה לכל פסולי המוקדשין].

14. **האחרונים** התחבטו בכוונת הגמרא שיש איסור בשביעית, שהרי ודאי מדובר באיסור אכילה, כי איסור עבודה בקרקע יש בו כמה לאוין, ולכאורה תמוה, היכן מצינו אזהרה על אכילת פירות שביעית. **ובאור שמח** [פ"ז משמיטה ה"ג] נקט שהכוונה לאיסור אכילה אחר ביעור. אולם השפת אמת והרש"ש תמהו שהרי אין על כך לאו אלא עשה [כמבואר ברש"י יומא פג, א].

**ומהרש"ם** מבערזין [ח"ד סימן ר] ביאר שהאזהרה על פירות שביעית נלמדת מ"לא